

На нашу думку, студентів необхідно орієнтувати на те, що самостійна та практична підготовка (робота з навчально-інформатичними джерелами, тестами, задачами, препаратами тощо) – не є простим списуванням, переказом, відмічанням правильних відповідей, а потребує власних висновків та вмінь. Студенти повинні, використавши матеріали для самопідготовки, вміти обґрунтувати свої твердження, викладати свої думки чітко, грамотно, логічно, вміти визначати ключові слова, знаходити найкращі варіанти вирішення ситуаційних задач.

Висновки. Самостійна і практична робота студента повинна бути забезпечена навчально-методичними матеріалами: підручниками, навчальними та методичними посібниками, електронними джерелами, навчальними та контролюючими комп'ютерними програмами.

На сучасному етапі, для професійної підготовки спеціалістів при вивченні медичної біології, професорсько-викладацькому складу необхідно створити умови для орієнтування студентів-першокурсників на самостійну і практичну роботу, як ефективних напрямків навчального процесу.

Література

1. Закон України “Про вищу освіту” №2984-III, із змінами від 19 січня 2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi/laws/main.cgi?nred=1060-12>.
2. Мілерян В.Є. Методичні основи підготовки та проведення навчальних занять в медичних вузах : методичний посібник / Мілерян В.Є. – Київ, 2004.– 80 с.
3. Нейко Є.М. Навчально-методичне забезпечення самостійної роботи студентів при вивченні фундаментальних дисциплін / Нейко Є.М., Глушко Л.В., Ерстенюк Г.М. // Медична освіта. – 2004. – №1. – С. 13-14.
4. Про методичні рекомендації щодо запровадження Європейської кредитно-трансверсної системи та її ключових документів у вищих навчальних закладах / Лист МОН-№ 1/9-119 від 26.02.10 року.
5. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи / М.М. Фіцула – Київ.: Академвидав, 2006. – С.148-159.

НОВІТНЯ МЕТОДИКА ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ НА КАФЕДРІ ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА ТОПОГРАФІЧНОЇ АНАТОМІЇ

В. Г. Дуденко, О. О. Лермонтов

Харківський національний медичний університет

Вступ. Якість медичної освіти та її практичне спрямування є невід’ємною складовою у підготовці висококваліфікованих кадрів у системі вищих медичних навчальних закладів України.

Здебільшого зазначений напрямок реалізований на клінічних кафедрах за принципом викладання дисципліни фахівцями відповідного профілю „біля ліжка хворого”. Викладання ж дисциплін на теоретичних кафедрах, зазвичай, відбувається в умовах певного дефіциту наочного використання отриманих знань у системі „лікар–пацієнт”. Саме тому практичне спрямування у поєднанні з новими методами підготовки лікарів на теоретичних кафедрах є актуальним завданням.

Основна частина. Дане дослідження виконано з урахуванням аналізу успішності засвоєння курсу оперативної хірургії та топографічної анатомії на відповідній кафедрі Харківського національного медичного університету. Традиційно практичне заняття складається з анатомічної та клінічної частин, а практичні навички посідають вагоме місце у його структурі. Метою практичного заняття є оволодіння базовими медичними маніпуляціями та операціями на підставі знань з топографічної анатомії. Передумовою ефективного запам’ятовування програмних елементів, окрім наочного їх висвітлення, є емоційне забарвлення навчального процесу.

На наш погляд, цього можна досягти за рахунок застосування техніки „завідомо помилкового навчання”. Її концепція полягає в тому, що після детального розгляду певної медичної маніпуляції чи хірургічної операції студенти переглядають відеозапис відповідного хірургічного втручання, що містить помилки переважно технічного характеру.

Висновки. Виявлення студентами зазначених помилок, на наш погляд, оптимізує процес засвоєння матеріалу за рахунок емоційного забарвлення цього процесу. Окрім цього, застосування зазначеної техніки дозволяє проводити також контроль якості й успішності засвоєння програмного матеріалу. Безумовно, наведена техніка викладання має бути застосована вибірково з огляду на

рівень базової підготовки студентів і є більш ефективною у студентських наукових гуртках та групах поглибленого вивчення.

КРЕДИТНО-МОДУЛЬНА СИСТЕМА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КРИТЕРІЙ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ»

А. А. Ерохова, Т. В. Пасько, Р. В. Слукенська
Буковинський державний медичний університет

Вступ. Україна чітко визначила політичні вектори, зорієнтовані на ідеологію її входження в міжурядові наднаціональні європейські освітні структури й, зрештою, в спільний європейський освітній простір. Фундаментальним принципом розбудови цих інтеграційних стратегій у координатах європейського виміру освіти є логіка послідовного, поетапного впровадження європейських освітніх стандартів, зокрема, реалізація системою вищої освіти України ідей Болонського процесу [1].

Розширення євроінтеграційних процесів у життя українського суспільства визначає напрями модернізації національної системи вищої освіти, спрямованої на забезпечення конкурентоспроможності та мобільності, підвищення якості підготовки фахівців [4, 5].

Формулювання цілей роботи. Мета дослідження – розглянути організацію навчального процесу з позицій Болонської декларації з метою підвищення якості викладання фізичного виховання.

Результати дослідження. Кредитно-модульна оцінка знань, умінь та навичок студентів з дисципліни «Фізичне виховання» ґрунтується на концептуальних засадах законів України «Про фізичну культуру і спорт», Цільовій комплексній програмі «Фізична культура – здоров'я нації», Положенні про державні тести і нормативи оцінки фізичної підготовленості населення України, Положенні про заліки з фізичного виховання та Державних стандартах вищої освіти.

Фізичне виховання суттєво відрізняється від інших навчальних дисциплін. За умов оптимізації рухової активності студентів, підвищення їх життєвого тону, зміцнення здоров'я, фізичне виховання сприяє більш якісному засвоєнню численних навчальних дисциплін. Воно забезпечує різноманітну фізичну підготовку, підвищує рівень знань про власний організм і умови його раціонального функціонування, закладає основи більш високої працездатності і професійної придатності. Але невизначеність з місцем та значенням дисципліни у нових стандартах освіти створює труднощі в розробці навчальних планів та робочих програм, оцінювання знань, умінь і навичок, перевірки рівня фізичної підготовленості.

Кредитно-модульна система оцінки знань студентів з фізичного виховання вводиться для активізації самостійної роботи студентів за рахунок конкретизації обсягів дисципліни, диференціювання навчального матеріалу, підвищення рівня фізичної підготовки студентів, а також з метою стимулювання систематичних самостійних занять з навчальної дисципліни та посилення контролю над виконанням обсягу запланованого матеріалу.

Матеріал дисципліни поділяється на модулі. Кількість модулів встановлюється викладачами, затверджується кафедрою і включається до робочих програм. Згідно з вимогами, що висуваються до організації навчального процесу в умовах Болонської системи можна виділити три взаємопов'язані модулі: аудиторна, самостійна та індивідуальна робота. Аудиторна та індивідуальна робота проводиться безпосередньо під керівництвом і наглядом викладача. Самостійна робота вимагає окремого підходу у плануванні навчального матеріалу з фізичного виховання.

Самостійна робота складається з трьох напрямків, а саме: засвоєння теоретичного і методичного матеріалу та участі у фізкультурно-оздоровчих заходах серед студентів. Зміст цих напрямків містить опрацювання додаткової методичної літератури з фізичного виховання, що спирається на базовий компонент і доповнює його; виконання студентами самостійно фізичних вправ, з урахуванням професійної фізичної підготовки, індивідуальних мотивів, інтересів і потреб, стану здоров'я; участь у змаганнях, як у ВНЗ, так і за його межами. Засвоєння необхідного рівня знань теоретичного матеріалу перевіряється за такими показниками: знання й дотримання основ здорового способу життя; поінформованість про головні цінності фізичної культури та спорту; придбання досвіду креативного використання фізкультурно-оздоровчої діяльності для досягнення особистих і професійних цілей. Показниками оволодіння необхідним рівнем методичного компоненту є: знання основ організації і методики оздоровлення та фізичного вдосконалення; знання основ організації та